NAIT SOEZ'N!

NR 3 APRIL 1972 UITGAVE VAN DE
GRONINGER STUDENTENBOND

stop de duizend gulden pag 3
terugblik op volkskongres pag 4
haagse huisjesmelker pag 8

VIETNAM: NIXON C.S. FALEN

Onder druk van talloze akties en na Johnson's mislukking in Vietnam kondigde president Nixon aan dat de Amerikaanse troepen zich uit Zuid-Vietnam zouden terugtrekken. Zijn hoop was gevestigd op de kracht van de marionettenregering van Thieu en de zgn. Vietnamisering: Zuid-Vietnamezen, opgeleid en ondersteund door Amerikanen, moesten de strijd verder voeren. Het feit dat de Amerikaanse grondstrijdkrachten niet in staat waren de Noord-Vietnamezen en de Vietcong te verslaan noodzaakte Nixon tot het wijzigen van zijn taktiek. Het vacuüm dat zou kunnen ontstaan door het wegvallen van grote Amerikaanse legereenheden werd snel opgevangen door de toepassing van de elektroniese oorlogsvoering. De "waardevrije" wetenschap had de meest geraffineerde apparaten ontwikkeld: microfoontjes, die boven het vijandelijke gebied uitgeworpen worden, geven gegevens door naar een computer in Thailand d.m.v. luisterapparatuur in vliegtuigen; verder de zgn. mensensnuivers, die warmte en geur van een mensenlichaam registreren. De informatie wordt door de computer verwerkt en bepaalt de hoeveelheid en plaats van de bombardementen.
Doordat op zo'n manier de taken van de Amerikaanse grondstrijdmachten overgenomen werden door de elektronica, was het voor Nixon niet erg moeilijk de terugtrekking van de Amerikaanse militairen te beloven, hoewel de marine en de luchtmacht op volle sterkte aanwezig bleven, en kon Nixon zich voor de presidentsverkiezingen presenteren als de president die de Amerikaanse inmenging in Vietnam stopzette.

Zaterdag 29apr. Demonstratie 2 uur Beursplein Amsterdam. Zondag Meeting Amsterd. Bos. Kaarten verkrijgbaar op de Databank.

Het offensief dat de Noord-Vietnamezen en de Vietcong 30 maart jl. ingezet hebben en dat nog steeds voortduurt, heeft dit beeld van meneer Nixon wel volledig verbrijzeld.
Natuurlijk was het van Nixon ook nooit te verwachten dat hij een einde zou maken aan de imperialistiese politiek in Indo-China als we bedenken dat hij in 1969 verklaarde dat hij niet de eerste president wilde worden die zijn land een militaire nederlaag zou bezorgen!!
Nixon probeert nog te redden wat er te redden valt, waarbij hij gebruik maakt van middelen die we na Hitler's Tweede Wereldoorlog niet meer gezien hebben: napalm, fragmentatiebommen, biologiese en chemiese wapens.

offensief

Sinds de Amerikaanse inmenging in 1950 in Vietnam is echter gebleken dat het verzet van het Vietnamese volk niet te breken is en dat zij blijven strijden voor hun onafhankelijkheid. Het offensief dat nu ingezet is blijkt nog krachtiger te zijn in omvang dan het Tet-offensief van 1968: een aanval op vier fronten tegelijkertijd, duizenden Zuid-Vietnamese soldaten slaan op de vlucht, bijna de gehele Zuid-Vietnamese provincie Quang Tri is bezet; de Noord-Vietnamezen en de Vietcong zijn de hoofdstad Saigon tot op 60 km. genaderd.
Het enige antwoord van Nixon's Amerikaanse generaals hierop is, naast de voortdurende misleiding van de pers over de werkelijke stand van zaken, het opvoeren van de terreur-bombardementen op woningen, ziekenhuizen, fabrieksstedden etc.

vervolg pag 2

VIETNAM

De Amerikaanse regering heeft verklaard dat de bombardementen zullen doorgaan totdat de Noord-Vietnamezen bereid zijn het offensief te staken en over "vrede te praten.
Dat een dergelijke eis door Noord-Vietnam nooit ingewilligd zal worden ligt voor de hand. Alsof de agressieve en oorlogszuchtige houding van de Amerikanen plotseling verandert zou zijn in een vredelievende houding!
Een vanzelfsprekende afwijzing van deze Amerikaanse eis door de Noord-Vietnamezen en de Vietcong wordt direkt door de Amerikaanse propaganda-machine gebruikt om aan te tonen dat de Vietnamezen niet tot overleg bereid zijn en alleen de vestiging van een communisties regiem in Saigon voorstaan. Door deze leugens in stand te houden, terwijl de Vietnameze revolutionairen altijd betoogd hebben te streven naar een nationaal koalitie-kabinet zonder Amerikanen en hun vazallen en nooit de instelling van een communisties regiem, proberen de Amerikanen hun aanwezigheid te rechtvaardigen, reeds 22 jaar lang!
Nixon kan echter niet meer om de werkelijkheid heen: de Zuid-Vietnamese en Amerikaanse troepen verliezen de ene slag na de andere.
Echter een militaire overwinning van de Vietcong en de Noord-Vietnamesen op de Amerikanen is niet voldoende: Nixon moet ook onder grote politieke druk gezet worden om zijn koers te wijzigen, opdat zodoende de mogelijkheden gekreeerd worden dat het Vietnamese volk zelf kan bepalen welke regering zij wil.
Het is daarom van groot belang dat grote delen van de Nederlandse bevolking de aktie "Jongeren voor Vietnam" ondersteunen. De tweedaagse manifestatie in Amsterdam op zaterdag 29 en zondag 30 april wordt gevoerd onder de volgende eisen:

- stopzetting van de bombardementen;
- Amerikaanse troepen uit Vietnam en de rest van Indo-China;
- stopzetting Nederlandse steun aan het Saigon-bewind;
- erkenning van de Demokratiese Republiek Vietnam door de Nederlandse regering.

Het programma ziet er als volgt uit:

Zaterdag 29 april DEMONSTRATIE
vertrek: 2 uur vanaf het Beursplein.

Zaterdag 29 april vanaf 4 uur in het Amsterdamse bos popgroepen, toneel, kabaret, schrijvers, jazz, schaken, dammen, films en ballet.

Zondagmiddag 30 april in het Amsterdamse bos: MEETING, met als sprekers: Ly van Son (V.R.R. Zuid-Vietnam); André van der Louw (PvdA); Henk Hoekstra (C.P.N.); Dolf Koppes (P.P.R.).

Kaarten voor deze tweedaagse manifestatie t.b.v. het Vietnamese volk, zijn à ƒ 5,- verkrijgbaar op de volgende plaatsen:
Databank, hal Academiegebouw;
Gronstra, Visserstraat 56;
VERA, Oosterstraat 44.

Vanuit Groningen zullen bussen rijden naar Amsterdam.
Vertrek uit Groningen zaterdagochtend, uit Amsterdam zondagavond.
De kosten zullen ongeveer ƒ 13,- bedragen en opgave kan geschieden, naast de genoemde verkoopadressen, bij:
Maria Peper, Reviusstr. 26;
Jurry Huisman, Magna Petestr. 5a;
Abel Tasman, 2e Willemstr. 19a;
Karel Smit, Florakade 408.

NEEM DEEL AAN DE VIETNAMMANIFESTATIE OP 29 en 30 APRIL.

Steunt de stakers bij Pelger

Pelger-arbeiders staken voor vrijheid van vakbewegingsactiviteiten in het bedrijf.

In het kader van het metaal-conflikt, dat zich kenmerkte door de strijdbare opstelling van de Industriebond-NVV en decentralisering van de actie van het bondsbestuur naar de bedrijfsledengroepen, vormde zich bij Pelger spontaan een bedrijfsledengroep c.q. actiekommitee. Het kommitee zocht kontakt met de vakbondsbestuurders van het district Drenthe om de eisen voor de metaal-c.a.o. en twee bedrijfsspecifieke eisen t.w. instelling van een ondernemersraad en harmonisatie van de lonen bij hun directie aan de orde te stellen. De districtsbestuurders zegden hun medewerking toe en in een ledenvergadering werd Aiko Platje tot voorzitter van de bedrijfsledengroep gekozen.
Het Stheeman vonnis maakte de strijd voor de c.a.o.-eisen onmogelijk. Wat betreft de bedrijfsspecifieke eisen liet de directie geen enkele twijfel: daarover wenste zij niet te spreken. Een staflid, die begrip toonde voor de eisen van de arbeiders werd weggedegradeerd. Als reactie hierop werd een één-uursstaking gehouden o.l.v. Aiko Platje, met als resultaat, dat hij ontslagen werd.
Hierdoor kwam er voor de Pelger-arbeiders een derde eis bij: herstel dienstverband Platje.

De directie, geadviseerd door de FME, ondernemersorganisatie, apert tegenstander van bedrijvenwerk, hield de poot strak, waarop 44 man op 10 maart in staking gingen. Als reactie hierop ontsloeg de directie 35 stakers.
Na hun ontslagbriefje ontvingen zij een afrekening van hun loon, waarvan de directie gemakshalve 6 weken had afgetrokken bij wijze van schadeloosstelling.
De staking duurt nu ruim zes weken, waarin grote solidariteit werd betoond door de bevolking van Emmen, arbeiders uit naburige bedrijven, en de Groningse studenten.
(De Groninger Studentenbond zamelde meer dan ƒ 1200,- in voor de stakende Pelger-arbeiders).

In totaal is reeds meer dan ƒ 8000,- in het steunfonds terechtgekomen.
Nadat op 12 maart Arie Groenevelt op een ledenvergadering te Emmen de arbeiders opgeroepen had tot nog meer daadwerkelijke steun, kwamen er demonstraties voor het bedrijf van arbeiders uit Emmense en Hoogeveense bedrijven.
Vrijdag 14 maart werd een grote "sollicitatie-actie" (de directie tracht tevergeefs onderkruipers in dienst te nemen) gehouden, hetgeen resulteerde in een bedrijfsbezetting van ruim een half uur, door arbeiders van Industrie en Drentha-Ido, metaalbedrijven te Emmen.

Wat is het belang van deze actie?
Uiteraard de strijd voor harmonisatie van de lonen, er zijn verschillen van ƒ 100,- à ƒ 300,- per maand voor hetzelfde werk.
Maar meer nog staat centraal de bedrijfsdemocratisering d.m.v. de ondernemingsraad en het recht, dat de vakbeweging in het bedrijf zelf vertegenwoordigd is door een door de arbeiders zelf gekozen bedrijfsledengroep, incl. de voorzitter.
Het gaat niet om de persoon van Platje, maar om het feit dat iemand, die binnen het bedrijf actief opkomt in vakbewegingsverband voor de verlangens van de arbeiders, op staande voet ontslagen wordt. De arbeiders van Pelger en ook van andere solidaire bedrijven, weten dat hun eisen niet alleen voor henzelf gesteld worden, maar voor alle leden van het N.V.V. en dat ze opkomen voor de vrijheid van vakbewegingsactiviteiten óók op het niveau van het bedrijf.
Daarom is het voor de studentenbeweging, die zelf een felle democratiseringsstrijd gevoerd heeft en nog voert en wier leden later zelf voor een deel in dergelijke bedrijven zullen werken, uitermate belangrijk deze strijd te volgen en waar het maar mogelijk is d.m.v. financiële en, indien door stakers gewenst, andere steun te verlenen.

Frente/GSb

Steunfonds: postgiro

1348835

t.n.v. J. Boonstra,
Laarwout 9, Emmen

STOP DE DUIZEND GULDEN

De aksie tegen de ƒ 1000.- loopt goed. In Groningen reeds vanaf februari; de eigenlijke start vond plaats tijdens de bezetting van het Academiegebouw.
Sinds die tijd zijn er fakulteitsmeetings gehouden tegen de ƒ 1000- op 20 maart vond een grote meeting plaats in het Tehuis, met sprekers van de vakbonden, PvdA, CPN en GSb. Tevens werden in een groot aantal (sub)fakulteitsraden moties aangenomen tegen de ƒ 1000.- De motie opgesteld door de studenten dekanen de Gronstra en de GSb werd (zij het soms in gewijzigde vorm) aangenomen bij o.a. natuurkunde, biologie, sociale wetenschappen, prehistorie, pedagogiek en andragogiek, filosofie, letteren, medisijnen, ekonomie, sterrenkunde en godgeleerdheid.
Enkele raden (bv. wiskunde en de techniese wetenschappen) vonden het niet opportuun zich hierover uit te spreken. Immers, de ƒ 1000 is een politieke zaak en daar heeft de raad niets mee te maken. Alsof onderwijs en onderzoek geen politieke zaken zijn.
Hun houding steekt schril af bij die van bv. de fak. der sociale wetenschappen, die besloot een afvaardiging te sturen naar de hearing die door het parlement over de ƒ 1000.- wordt gehouden!
Een voorlopig hoogtepunt van de aksie vond plaats op 23 maart. Toen gingen in Groningen 3000 studenten en andere leden van de universiteit de straat op, in Amsterdam demonstreerden zo'n 5000 man. Voor Groningen was het de grootste demonstratie, ooit door studenten na de 2e wereldoorlog gehouden.

Deze krachtige uiting van verzet moest wel doordringen tot den Haag en dat gebeurde ook.
In de Eerste Kamer werd omstreeks die tijd de begroting van Onderwijs behandeld, een begroting waar de duizend piek al in is opgenomen.
De aksies hebben tot resultaat gehad dat een deel van de regeringsgezinde fraksies de motie de Rijk heeft ondersteud, zodat deze werd aangenomen.

vakbonden

Tot voor kort leefde bij de vakbonden het idee dat het w.o. best geld kon missen dat dan overgeheveld zou moeten worden naar het lagere onderwijs.
Nu evenwel steeds meer duidelijk wordt hoe de Brauw met dergelijke redeneringen een reaksionair beleid uitvoert waar noch het w.o. noch lagere vormen van onderwijs profijt van hebben, is men wat gevoeliger geworden voor de argumentatie van de grondraden.
Met als gevolg dat Steenbergen op 20 maart in Groningen kon verklaren dat de bonden zich tegen de loskoppeling van de ƒ 1000.- en een fundamentele herziening van het studiefinancieringsstelsel keren. Een belangrijk resultaat van de tot dan toe door de studenten gevoerde strijd.
Wat betreft het stelsel van studiefinanciering staan de bonden een stelsel van leningen voor, zoals door een deel van de kommissie Andriessen voorgesteld. Dwz. iedere student heeft recht op een volledig rentedragende studielening, die, gekoppeld aan het later verdiende inkomen, moet worden terugbetaald.
De argumentatie die Steenbergen gaf komt in het kort op het volgende neer.
15 Jaar geleden stond het NVV op het standpunt dat het onderwijs, met inbegrip van de universiteit, kosteloos moest zijn. De externe demokratisering mag op geen enkele wijze worden belemmerd. Ook werd verondersteld dat daardoor een inkomensnivellering tot stand zou kunnen komen.

Maar de situatie is nog steeds dat de inkomensverschillen bijzonder groot zijn; afgestudeerden behoren meestal tot de hogere inkomensgroepen.
De vakbonden stellen nu dat het w.o. mede gefinancierd dient te worden door degenen die dat onderwijs gevolgd hebben, door een terugbetaling van de studieschuld vanaf een bepaalde inkomensgrens. Op deze manier zal een eind moeten komen aan de situatie dat afgestudeerden veel geld gaan verdienen dankzij een instituut dat mede gefinancierd wordt door de lage inkomensgroepen.
Tav. de invoering van de ƒ 1000.- nu heeft de vakbeweging grote bezwaren. De maatregel is te abrupt, studenten uit de lagere inkomensgroepen worden de dupe en het bedrag is veel te hoog. Dit zal resulteren in een seleksie naar financiële en/of milieu-omstandigheden; terwijl de bonden van mening zijn dat seleksie en studietempo uitsluitend op onderwijskundige gronden mag geschieden. Deze financiële drempels kunnen volgens de bonden alleen worden weggenomen wanneer het door hun voorgestane stelsel van studiefinanciering is ingevoerd.
Het zijn ook deze overwegingen geweest die de voorstemmers in de AR en de KVP hebben bewogen de motie de Rijk te steunen.

Nu is het erg belangrijk dat de vakbeweging zich tegen de duizend gulden nu verklaart.
Want zij kan meer invloed op het parlement uitoefenen als de studentenoppositie alleen.
Maar daarbij dient wel te worden bedacht dat de houding van de bonden tav. de studiefinanciering niet juist is.
Want waar komen de inkomensverschillen in de maatschappij vandaan?
Dat is niet in de eerste plaats vanwege het al of niet gestudeerd hebben. Histories gezien is dat veel meer tedanken aan het feit dat afgestudeerden lange tijd schaars waren, en vnl. uit die milieus kwamen en in die milieus terechtkwamen, die de machtsposities in de maatschappij bezetten. En het is daar voor een belangrijk deel waar de hoogte der inkomens wordt vastgesteld.
De tendens van de laatste jaren is evenwel dat akademisi steeds meer in loonafhankelijkheid geraken. Op het ogenblik is de situatie zo dat nog ongeveer een kwart van hen in de zg. vrije sektor zijn beroep uitoefent (arts, notaris, advokaat) Nu wil dat natuurlijk niet zeggen dat de inkomens navenant zijn gedaald. Maar wel is het zo dat in de periode 1956 tot 1965 hun inkomens nominaal niet zijn gestegen, wat in feite een reële achteruitgang betekent van zo'n 5 % bij de welvaartsstijging.
De toenemende tendens tot loonafhankelijkheid heeft voor de akademisi tot gevolg dat zij steeds meer afhankelijk worden van de bazen bij bedrijfsleven en overheid.

vervolg pag 6

Solidariteits - verklaring

De Groninger Studentenbond verklaart zich solidair met jullie eisen. De GSb keurt het schandalige optreden van de politie op vrijdag 21 april ten scherpste af, en is bereid jullie - zoals dat reeds eerder gebeurde - op verzoek te ondersteunen in de strijd.

TERUGBLIK OP VOLKSKONGRES

Het gebeurde bij de formatie van de demonstratie in de straat naast de Korenbeurs. Sommigen waren bezig kleine gaten te snijden in de spandoeken om de sterke windkracht op de metersbrede spandoeken te verminderen. De drumband kon zijn plaats nog niet vinden en de Korenbeurs stroomde leeg. Bij de uitgang van het kongresgebouw werden spandoeken en vlaggen uitgedeeld. Men bekeek de leuzen op de spandoeken en deed zijn keus. Even later stonden twee strokartonarbeiders, bekend van hun werk in de Gezamenlijke Aktiekomitees, breed lachend met het spandoek "1000 gulden nooit". Vlak daarachter twee studenten, ook met een grijns van oor tot oor, met de leuze "Geen bedrijfssluitingen". Nog geen tien minuten na de donderende ovatie waarmee de slotresolutie in de Korenbeurs werd aangenomen, kreeg het kongresbesluit: "wederzijdse ondersteuning van elkaars akties" al zijn eerste uitdrukkingsvorm.

Wie aktief aan de voorbereidingen van het volkskongres heeft deelgenomen, en dat kan toch wel van vele tientallen GSB'ers uit de fakulteitsgroepen worden gezegd, en daarbij betrokken raakte in de verwikkelingen, diskussies, tegenslagen en suksessen, wie de taktiek van de burgerlijke pers van doodzwijgerij en verdachtmaking enkele dagen voor het kongres zag omslaan in veelschrijverij en verdachtmaking, wie mee heeft geholpen met de verspreiding over de hele provincie van de 360.000 manifesten, huis aan huis en zich in heeft gezet om de duizenden affiches in de laatste nachten voor het kongres door de hele provincie weg te plakken, die heeft maar één kriterium voor het overweldigende sukses van het volkskongres nodig: een stampvolle en strijdbare Korenbeurs met arbeiders, boeren, middenstanders, studenten en andere bevolkingsgroepen, die in grote eensgezindheid besloten hebben tot verdere samenwerking in de toekomst.

De gifspuiten van de verdeeldheid werden in de maanden voor het kongres met des te meer kracht in stelling gebracht, naarmate de breedheid van het kongres groeide. Niets maar dan ook niets is nagelaten, tot bedreiging met broodroof en intimidatie toe, om Groningers er van te weerhouden aan de voorbereiding van het kongres deel te nemen. We noemen deze zwijnerij niet omdat we er genoegen in zouden scheppen deksels van beerputten af te schroeven. Die kun je er doorgaans beter maar op laten zitten. De reden waarom we het vermelden, is dat het sommigen niet duidelijk is geworden tegen welke rankuneuze krachten in het volkskongres georganiseerd moest worden. Maar deze rankuneuze krachten hebben op zaterdag 15 april in de Korenbeurs een verpletterende nederlaag moeten inkasseren.

diskussies

Het is een waar genoegen in de dagen na het kongres de kronkelachtige kommentaren en redeneringen in vele kranten te lezen. Volgens de ene kommentator was "diskussie op het kongres "verboden". Alsof het ooit in de bedoeling heeft gelegen er een slappe hearing of teach-in van te maken. We hebben ons maandenlang te pletter gediskussieerd, in de streekkomitees, op de streekvergaderingen, in de belangenorganisaties, in afdelingsvergaderingen van de Groninger Maatschappij voor Landbouw, in de fakulteitsgroepen, in de afdelingen van de vakbeweging, in de vergaderingen van de Gezamenlijke Aktiekomitees, op straat en door de telefoon. Maandenlang is er gewerkt aan een gezamenlijke stellingname in de vorm van manifesten en uiteindelijk in de vorm van een slotresolutie. Die slotresolutie was niet bedoeld om de gegroeide eenheid te verbreken. Waarschijnlijk was dat de achtergrond van het genoemde kommentaar: de hoop dat er een verward debat zou ontstaan die de onderlinge solidariteit in het kongres zou breken. Daar hadden de kongresdeelnemers geen behoefte aan. Die kommentator moet beton in zijn oren hebben gehad bij de ovatie die gepaard ging met het aannemen van de resolutie.

En toen vonden ze twee tegenstemmers. Zelden heeft de burgerlijke pers groter aandacht besteed aan zo'n kleine minderheid. Want er waren een groot aantal werkende jongeren in de Korenbeurs, allemaal vóór de resolutie. Maar er is met veel zorg en venijn een rel gebouwd rond de belachelijke aantijging dat het volkskongres de werkende jeugd zou diskrimineren. Bij deze de feiten. Van het begin af aan, vorig jaar al, is de zaak van de werkende jeugd onderdeel geweest van de voorbereiding van het kongres. In het eerste manifest van de Gezamenlijke Aktiekomitees, gedateerd november '71, werd in een vetgedrukte passage ingegaan op het geknoei van de regering en de bedrijven rond het wettelijk recht op een dag vorming per week voor de werkende jeugd. Daarna zijn diverse personen uit organisaties van werkende jongeren, waaronder KWJ en NVV-jongerenkontakt, stelselmatig benaderd voor deelname. Het NVV-jongerenkontakt afd. Groningen stuurde een schriftelijke verklaring, waarin zij zich volledig achter de doelstellingen van het volkskongres schaarde. De KWJ bleek in de stad Groningen niet te bestaan, ze hadden daar maar één lid. De opgewonden KWJ'ers, die zich de laatste dagen zo laten gebruiken door de rechtse pers, komen niet uit Groningen, maar uit Assen. Zij zouden er goed aan doen zich wat minder aanmatigend uit te laten over een kongres dat in eerste instantie bedoeld is voor de Groninger bevolking.

Ze hadden kunnen spreken op het kongres, als ze dat tijdig hadden laten weten. De sprekerslijst werd in principe vastgesteld op 4 april en toen keken ze de kat nog uit de boom. Pas de laatste dagen, toen de massale opkomst op het kongres bekend werd gemaakt aan de hand van cijfers over de kaartverkoop, sloegen ze om. Vrijdagavond moest het ineens allemaal. Maar er waren tientallen anderen die ook wilden spreken. De spreektijd was beperkt. Die leden van het provinciaal komitee, die daarover nog benaderd konden worden, waren toen van mening dat dat niet meer kon. Als vrijdagavond de sprekerslijst weer was opengebroken, dan hadden tientallen anderen, bijvoorbeeld de Be-

roepsvereniging voor Beeldende Kunstenaars (BKK), die zich wat dat betreft meer voor het kongres had ingespannen dan de twee KWJ'ers uit Assen, terecht kunnen eisen dat zij dan óók aan het woord moesten komen. Het volkskongres is daarom een sukses geworden, omdat het voorbereidingskomitee zich nooit heeft laten verleiden tot paniekvoetbal, rustig en grondig heeft gewerkt, problemen en meningsverschillen altijd op zijn gemak heeft uitgediskussieerd. Het partijtje paniekvoetbal van met name de KWJ op vrijdagavond en op de dag van het kongres en ook daarna, was toch net iets te gortig. Hun open brief waarin het volkskongres wordt verweten de werkende jeugd te diskrimineren is eigenlijk beledigend. Op de dag van het kongres kwam een in het kader van het volkskongres geschreven brochure die geheel gewijd was aan de problematiek van de werkende jeugd en de jeugdwerkloosheid in onze provincie.

toekomst

Wat te doen na het volkskongres? De slotresolutie spreekt daarover duidelijke taal. Wederzijdse ondersteuning van elkaars akties, akties die erop gericht moeten zijn zo breed mogelijke lagen van de bevolking daarin te betrekken. Dus geen one man shows, tot isolement leidend avonturisme of verbaal radikalisme, die de tegenstanders in de kaart speelt. Verder ontwikkeling van alle mogelijke middelen die binnen het hierboven omschreven kader dienstig kunnen zijn in de strijd voor een beter bestaan, middelen die eksplisiet zijn omschreven als "van de demonstratie tot de werkstaking toe".
Tenslotte versterking en uitbreiding van de bestaande aktiekomitees en initiëring van nieuwe aktiekomitees, aktiekomitees mede gericht op versterking en stimulering van bestaande belangenorganisaties. Voor de universiteit betekent dat versterking en uitbreiding van de fakulteitsgroepen en van het stafaktiekomitee. De enorme hoeveelheid politieke energie en de versterkte strijdwil, die uit het volkskongres is geresulteerd, het verhelderde inzicht van de afzonderlijke bevolkingsgroepen in elkaars problemen, moet thans worden aangewend om de eigen strijd aan de universiteit tegen de 1000 gulden, de bouwstop, de personeelsstop, de studentenstop en de kapitalistiese planning van McKinsey en de Brauw tot nieuwe suksessen te brengen. De scheuren en barsten in het pro-duizend-gulden front zijn inmiddels al te zien. Daarnaast zullen we in de toekomst met verdubbelde energie moeten zoeken naar juiste samenwerking in aktie met arbeiders, boeren en andere bevolkingsgroepen. Daar zijn thans voortreffelijke mogelijkheden voor geopend. We staan sterker dan ooit.

BLADEN GEVEN ZICH BLOOT

"Het is eigenaardig, dat wanneer je een goede zaak verdedigt en de C.P.N. doet dat ook, dat je dan wel met de C.P.N. vereenzelvigd wordt, maar niet met de goede zaak". Dit citaat uit de rede op het volkskongres van het "rebellerende" P.v.d.A.-lid Lolle Nauta is weliswaar keurig door de gehele dagbladpers opgetekend, maar het waren ook diezelfde journalisten die de noodzakelijkheid en betekenis van deze uitspraak zelf nog eens extra onderstreepten. Zo schreef Trouw: "Nauta voerde het woord als P.v.d.A.-man op dit als kommunisties te boek staande en volgens een vertrouwd leninisties principe opgezette kongres". De Gezinsbode snee hetzelfde punt aan onder de algemene noemer van de representativiteit: "Journalisten, die vanuit de randstad naar Groningen komen, zullen niet een werkelijk volkskongres van "de" Groninger bevolking meemaken, maar een meeting van in een bepaald opzicht geestverwante Groningers. Er is al eens geschreven dat het niet om een volkskongres, maar om een partijkongres gaat. Van de C.P.N. zo bedoelde men dan".

Al voor het kongres had de Gezinsbode over die "representativiteit" al zijn gedachten: "In hoeverre zij zaterdag de spreekbuis van hun provinciegenoten zullen zijn, hangt af van wat zij zullen zeggen. De tot nu toe in pamfletten gegeven zwart-wit-tekening stemt niet optimistisch". Waren de eisen op het groen-witte manifest soms een zwart-wit-tekening en niet in het belang van de Groninger bevolking?

De Volkskrant trok nog feller van leer: "In de wandelgängen (wandelgangen van de 'Volks'krant?-schr's) wordt gesuggereerd, dat dit volkskongres beter C.P.N.-kongres genoemd had kunnen worden. Er staan natuurlijk vogels van verschillende pluimage op de sprekerslijst, zoals de PvdA'er en hoogleraar filosofie Lolle Nauta, maar vormen die niet de vlag, die de lading moet dekken?" Gaat het hier nog om een retorische vraag even verderop staat het antwoord te lezen: "Het vermoeden rijst dat de deelnemers aan het kongres van minder gevarieerde kleur zijn dan de organisatoren van de gezamenlijke actiecomités willen doen geloven. Echt zekerheid kan daarover niet worden verkregen, want het volk op dit kongres moet luisteren naar wat de sprekers betogen. Discussie is niet toegestaan". Terwijl zelden zoveel is gediskussieerd tussen zoveel verschillende mensen bij de totstandkoming van dit volkskongres! Hetzelfde is ook terug te vinden in het Nieuwsblad, die pas over het kongres begon te schrijven toen het duidelijk werd, dat er veel journalisten van landelijke bladen aanwezig zouden zijn: "Prof. Nauta is een moedig en respektabel man. Ik kreeg echter de stellige indruk dat het volk in al zijn schakeringen, buiten de Korenbeurs aan het winkelen was en dat het binnen maar een zwakke afspiegeling gaf. Nogal eenzijdig". Maar het volkskongres werd in de pers niet alleen als een niet representatief partijkongres afgedaan, het protest in

vervolg pag 6

Stop de Duizend Gulden

Dit vindt zijn uitdrukking in de hoogte van hun lonen, en bv. ook in hun werkgelegenheid. Niet voor niets staan momenteel 1700 akademisi ingeschreven als werkzoekende. Het gevolg is dan ook dat de positie van de wetenschappelijke arbeider meer vergelijkbaar wordt met die van de produksie-arbeider; beide staan in een ondergeschikte positie t.o.v. hun werkgever (het kapitaal) en als zodanig zullen ze zich moeten organiseren.
Het is dan ook niet toevallig dat de BWA zich op het ogenblik ontwikkelt in de richting van een belangenorganisatie van wetenschappelijke arbeiders.
Het plan van de vakbeweging is daarom onjuist omdat hierin een tegenstelling wordt gekreëerd tussen wetenschappelijke en produksiearbeiders, terwijl beiden strijd moeten voeren voor hun gezamenlijke belangen. Iedereen weet dat die strijd een zware is (getuige bv. de metaalstaking en de staking bij Pelger); deze strijd mag dan ook niet verzwakt worden door dergelijke schijntegenstellingen.

Daar komt nog het volgende bij.
Het is ten zeerste de vraag of het geld dat uit de terugbetaling van de studieschulden vrijkomt, inderdaad zal worden besteed aan het onderwijs. Want het geld dat beschikbaar is wordt verdeeld volgens de prioriteiten die op een gegeven ogenblijk in de maatschappij gesteld worden.
En dat zijn niet de prioriteiten van de vakbeweging of van de massa van de bevolking.
Aan het regeringsbeleid van de afgelopem tijd hebben we kunnen zien waar de prioriteiten liggen: nl. bij het militair en justitieel apparaat en het handhaven van de ondernemerswinsten (bv. op het aardgas), en niet bij onderwijs, opheffing van de werkloosheid en de achterstelling van het Noorden.
Voor deze laatste sektoren zal gestreden moeten worden, en hard ook!

Wanneer we bovendien bedenken dat ook in het door de vakbonden voorgestane systeem de externe demokratisering niet optimaal wordt bevorderd (wie wil mogelijk zijn leven lang zitten opgescheept met een studieschuld van 50 mille?) en de af te betalen schuld kan worden afgewenteld op de kosten van de produkten, waardoor weer de lage inkomens worden getroffen, is er maar één alternatief:STUDIELOON.
Want pas dan zijn er goede waarborgen voor de externe demokratisering; en juist dan wordt geëffektueerd dat de student en de afgestudeerde dezelfde belangen hebben als de rest van de werkende bevolking.
Juist dan zullen de barrières die deze groepen nu scheiden, definitief kunnen wegvallen.

wat nu ?

Intussen is de ƒ 1000.- nog niet van de baan.
De Brauw c.s. zullen proberen de zaak door het parlement te jagen. Misschien met hier en daar wat uitzonderingen, om de oppositie in het regeringsblok weer mee te krijgen. Want de Brauw heeft het geld nodig. Niet alleen om zijn begroting enigszins rond te krijgen, maar ook om volgend jaar een begin te kunnen maken met het nieuwe stelsel van studiefinanciering; want dat zal kollega Nelissen ongetwijfeld veel te duur vinden. Daarom heeft de Brauw bewust zijn tweetrapsraket in elkaar geknutseld.

De duizend piek mag niet doorgaan dat is duidelijk.
Het verzet zal moeten doorgaan, en dat gebeurt ook.
Half mei wordt een kollegestaking georganiseerd in alle universiteiten. Hiermee zullen we duidelijk maken dat we de duizend piek niet lusten en dat er meer geld voor onderwijs op tafel moet komen.
Deze staking is dan ook niet alleen een studentenzaak; want ook stafleden en tappers worden door de bezuinigingen zwaar getroffen, denk alleen maar aan de personeelsstop.
Bovendien zal n.a.v. de indiening van het wetsontwerp van de ƒ 1000 in de Kamer een landelijke demonstratie worden gehouden in den Haag.
Gezien het sukses van de demonstraties van 23 maart zal deze demonstratie een zeer massaal karakter krijgen en een krachtige manifestatie worden van het verzet dat de maatregelen die het onderwijs treffen, oproepen.

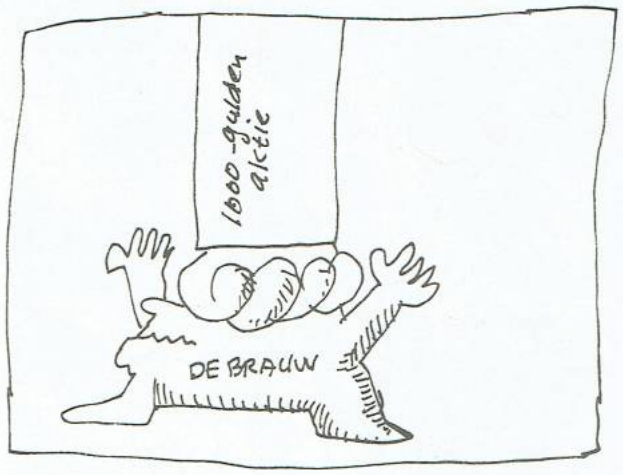

Bladen geven zich bloot

vervolg

het Noorden werd in de traditie van het zogenaamde "Meis-effekt" ook bijna geheel geïndividualiseerd in de persoon van Fré Meis. Het A.N.P. besteedde in verhouding zeer veel aandacht aan de woorden van Meis, met het gevolg dat de lezers van b.v. het Parool een fraaie monoloog voorgeschoteld kregen, met als impliciete boodschap : het is een CPN-kongres.
Het moet voor de pers ook een teleurstelling zijn geweest dat er zich zo weinig incidenten voordeden, maar van het weinige dat er dan gebeurde is gretig gebruik gemaakt. In de Emmer Courant werd bv. meer dan de helft van het verslag gespandeerd aan het incident met de werkende jongeren; in een kommentaar :" Is dat de man die altijd vooraan staat om te vertellen dat de arbeiders monddood gemaakt worden en dat ze moeten opstaan en hun eisen laten horen?"
Verder spreekt dit in Drente veel gelezen blad over :" Fré Meis heeft zich in de kaart laten kijken. De werkende jeugd mocht niks zeggen op "zijn" kongres."
En het Nieuwsblad besteedde zelfs een halve pagina aan hun stokpaardje het konflikt Wierenga-Meis.
Opmerkelijk is ook dat voor het citeren van uitspraken niet de politieke draagwijdte als kriterium wordt genomen, maar voor zowel Trouw, Nieuwsblad als Volkskrant de hoeveelheid applaus. Een betere manier om de indruk van kretologie en zwart-wit denken te suggeren is haast niet denkbaar.
Niet altijd wordt zo duidelijk getoond aan welke kant veel zgn. progressieve bladen in feite staan. De klap is hard aangekomen.

OVER DE LINKSE BEWEGING IN SURINAME

maandag 8 mei 8 uur geert sema zaal sprekers: ton regtien frank ranada

LAAT JE NIET 'KISTEN'

Bij de bèta-fakulteit ging er een schrijven rond van de Waard (prof, 50 jaar), die voorstelde om op de praktika te bezuinigen, door òf alleen de beste studenten tot het praktikum toe te laten, òf het praktikum later in de studie te plannen, wanneer door selektie een groot aantal studenten zou zijn afgevallen.
Onderwijskundige argumenten doen blijkbaar niet ter zake als bezuinigingswoede heerst; de selektie wordt grof misbruikt.

In 1972 wordt 1,3 miljard uitgegeven aan wetenschappelijk onderzoek. Hiervan gaat meer dan 730 miljoen naar TNO (toegepast natuurwetenschappelijk onderzoek), RVO (rijks verdedigingsorganisatie), ZWO (zuiver wetenschappelijk onderzoek), het bedrijfsleven en internationale projekten. 600 miljoen gaat naar universiteiten en hogescholen; een achtste lager dan voorgaande jaren. Lager omdat een nieuwe verdeelsleutel wordt gehanteerd, en rekening wordt gehouden met de straffere planning van McKinsey. Het onderzoek en de financiering ervan wordt gesentraliseerd; en deels onttrokken aan de universiteiten, evenals de kontrole. In de Leidse universiteitsraad wordt gediskussieerd over aanvaardbaarheid van militaire financiering voor onderzoek. Er is o.m. een bedrag van ƒ 97.000 mee gemoeid van de USA-army en de NAVO.

Een landelijke kapasiteitskommissie (Loevendie) voor de mediese fakulteiten berekent de kapasiteit voor het 2e jaar in Groningen, en komt op 270 studenten. Dit studiejaar moesten de mediese studenten harde aksies voeren om te zorgen dat 40 v.d. 240 2e jaars niet op een wachtlijst kwamen. Door kapasiteitsonderzoeken, waarvoor géén onderwijskundige argumenten geleverd kunnen worden, wordt 'wetenschappelijk' gemanipuleerd met de regulering van studenten aantallen, ten kóste v.d. studenten.

Dit zijn maar een paar voorbeelden. Voorbeelden van gebruik van negatieve selektie. Gedwongen vermindering v.d. aantallen studenten door de bezuinigingen. Een vermindering, die wordt beargumenteerd met zgn. kapasiteitsberekeningen, en wordt geinstitutionaliseerd door de wet op de studentenstops. En in de toekomst worden de studentenstops, de regulering van de studenten aantallen, verdoezeld door slimme planningsmechanismen (McKinsey). We konstateren een verslechtering van het onderwijs, een dekwalifikatie van de akademikus. Beperking van het onderzoek, waardoor sanering van relevant onderzoek; want onderzoek wordt verder afgestemd op kapitaalsbelangen c.q. machtsgroeperingen. Beperking van onderzoeksmogelijkheden voor studenten en staf, scheiding van onderwijs en onderzoek, en voor de staf de toekomst van het lesboerenkorps.

bedrijfseisen

'Konjunkturele moeilijkheden' worden gebruikt als hefbomen om strukturele veranderingen door te voeren. Deze strukturele veranderingen komen niet plotseling van de zijde van deze regering. Ze komen uit de koker van de OECD (organisatie voor ekonomiese samenwerking en ontwikkeling); en Ford en de Shell weten daar meer van. Op EEG-nivo wordt het beleid van de konserns uitgestippeld buiten de nationale parlementen om! De Brauw heeft er geen moeite mee om ons te verduidelijken dat we blij mogen zijn dat Shell belangeloos geld ter beschikking heeft gesteld voor McKinsey-onderzoeken. Een domme verkoopmetode, gezien de internationale reputatie van de konserns, nergens en nooit belangeloos te werk te gaan. De McKinsey-onderzoeken, de gehele herstrukturering, de afbraakpogingen van bereikte demokratisering enz. komen dan ook niet direkt voort uit de wens de universiteiten efficiënter te laten draaien, of het geld van de belastingbetaler zo goed mogelijk te besteden. Het zijn de eisen van met name de internationale konserns bij hun behoeften aan wetenschappelijke kaders; het zijn de eisen die worden gesteld aan kapitaalsinvesteringen, die op korte termijn moeten renderen .

samenwerking

Door de brute maatregelen van de zijde van de regering, is een deel van de leden van de universiteit "aangeslagen". Dit zal ons niet weerhouden het verzet tegen de afbraak van de universiteit krachtiger voort te zetten. Integendeel. Een krachtiger verzet is mogelijk als een groot deel van de universiteit openlijk in aktie komt tegen het wanbeleid, als de strijd zich verbreed. Daarom zal de Groninger Studentenbond in de fakulteiten zoeken naar samenwerking met TAP en Staf, op basis van gemeenschappelijke eisen. Een samenwerking, die geenszins inhoudt dat de werkelijke strijd wordt verdoezeld, of de belangen van studenten aan het samenwerkingsverband ondergeschikt worden gemaakt. Juist in de gemeenschappelijke strijd zal de diskussie over de oorzaken, uitgangspunten en b.v. een realisering van een wetenschapsbeleid, dat niet wordt gedikteerd door kapitaalsbelangen, moeten worden gevoerd.

PLAATSINGSKOMMISSIE

Laten we elkaar geen mietje noemen: een plaatsingscommissie lost niets op. Een plaatsingscommissie moet zoveel mogelijk studenten proppen in overvolle kollegezalen en gaat het niet om uitbreiding van ruimte en formatieplaatsen. Daarom betekent een plaatsingscommissie een verkapte studentenstop.

In nood gebracht door een tekort aan ruimte, grijpt menig hoogleraar en docent naar de oogkleppen. Behalve jezelf voor de gek te houden met de gedachte dat een plaatsingscommissie er alleen maar zou zijn om de lasten evenredig te verdelen zijn er ook nog andere manieren.
De eerste is akkoord gaan met de 'oplossing' van de Brauw. Wanneer de docenten 1000 uur kollege moeten gaan geven betekent dat weliswaar dat er meer studenten kunnen komen, maar ook dat de docenten tot lesboer gedegradeerd worden en het onderwijs tot een eenheidsworst. Hiermee maken we het de minister dan meteen gemakkelijk het onderzoek helemaal uit de universiteiten te halen, waardoor het helemaal niet meer te kontroleren valt. (Mc-Kinsey).De tweede manier is, zoals psychologie en peda- andragogie het doen.
Als norm voor de kapasiteit van een (sub) fakulteit wordt de ratio staf- student genomen. Dit betekent dat de mogelijkheid om onderzoek te doen, evenals de onderwijssituatie even slecht blijft, voor de fakulteit met de hoogste ratio. Het betekent voor de andere fakulteiten met een relatief lage ratio dat ze er zondermeer op achteruitgaan. Het betekent ook dat er studenten zullen worden afgewezen. Want het aantal plaatsen blijft immers hetzelde en de afwijzingen vallen moeilijk te kontroleren.

Als het gaat om de plaatsingscommissie, de capasiteitsbepaling en de studentenstop; het trio waarmee de Brauw de mogelijkheid om onderwijs te volgen wil gaan inperken omdat de regering, de Shell en de dollarcrisis dienende, het vertikt in het onderwijs geld te steken; als het om dit trio gaat is het enig juiste antwoord
DAT ER MEER DOCENTEN EN RUIMTE MOET KOMEN.

Dat betekent dat de studenten in de fakulteiten er voor moeten zorgen dat er geen capasiteiten worden opgegeven, dat tav de plaatsingscommissie het standpunt wordt ingenomen van onbeperkte toelating, zoals de afdelingen Nederlands in Groningen en Amsterdam deden. 'Redelijk goed zitten' dit jaar door de huidige situatie te fixeren of meteen minder goed zitten door akkoord te gaan met de 1000-uren eis, betekent toegeven aan een verdeel- en heerspolitiek van de Brauw, die door dit soort maatregelen de fakulteiten, in vermeend eigenbelang, tegen elkaar uitspeelt.

Nog steeds gaat de huidige huur vaststelling volgens de in 1966 door de toenmalige minister van onderwijs en wetenschappen, Diepenhorst, vastgestelde wijze. De voornaamste punten van deze regeling zijn:

a. de huur wordt vastgesteld op 16% van het maksimum van de rijksstudietoelage (inkl. kollege-en inschrijfgeld);
b. er wordt uitgegaan van een gemiddeld kollegeld van ƒ150,-;
c. de hoofdelijke omslag boven de huur (de zgn. service-kosten) mag gaan tot een maksimum van 9% van het maksimum van de rijksstudietoelage.

T.a.v. punt a moet nog opgemerkt worden, dat de huurvaststelling betreft de gemiddelde opbrengst over het kamerbestand, dat eigendom is van de S.S.H. per plaats.

Per plaats mag dus gedifferentieerd worden, wanneer de gemiddelde opbrengst van 16% maar aangehouden wordt.

kritiek

Voornaamste punt van kritiek is nog steeds dat de studiefinanciering voor hetovergrote deel verwezen wordt naar de ouders en het studietoelagensysteem slechts een beperkt (nog geen 30%) deel van de studenten omvat.!

Daarnaast geldt dan nog dat zelfs wanneer een rijksstudietoelage wordt verkregen, dit slechts voor een minderheid gelijk aan het maksimum is

Bovendien geldt dan nog dat het maksimum van de rijksstudietoelage geen gelijke tred houdt (gehouden heeft) met de stijging van de kosten van levensonderhoud van de studenten, zelfs niet met de door het C.B.S. voor een gezin vastgestelde toename van de prijsindeks. M.a.w. zelfs het kleine deel studenten, dat het maksimun ontvangt, is in de huidige situatie gedwongen te bezuinigen op zijn levensonderhoud om zijn huur te kunnen betalen. Dit achterblijven van het maksimum wordt uitvoerig aangetoond in het "ASVA-rapport rijksstudietoelagen" van jan. '71 en in de GRONSTRA-brosjure "studieloon".

Een ander punt wat momenteel zeer aktueel wordt, is dat de wijze van huurvaststelling als gevolg heeft dat de bewoners van panden (flats) van de S.S.H. over een last, die door de regering eenzijdig wordt opgelegd (kollege-en inschrijvingsgeld), ook nog weer 16% huur moeten betalen.

Voor de S.S.H.-bewoners is vooral van belang, dat nu de mogelijkheid bestaat dat m.i.v. september hen eenzeer forse huurverhoging te wachten staat door de verhoging van de kollege-en inschrijfgelden van 210 naar 1100 gulden. Laten we de servicekosten even buiten beschouwing dan leert een eenvoudige rekensom dat hierdoor de verhoging van de kale huur per jaar 16% van ƒ6600,- -ƒ5320,- ƒ204,80 wordt. Dit betekent een huurverhoging per maand van ƒ17,07 van de kale huur, dus zonder de sevicekostenverhoging!

Het is duidelijk dat deze maatregel zonder meer onaanvaardbaar is. Het is daarom zaak om, voordat de minister eind mei besluiten over de nieuwe huurprijs neemt, hem duidelijk gemaakt wordt, dat dit niet gepikt zal worden. Het is dan ook de bedoeling om hier een grootscheepse handtekeningenaksie tegen te gaan voeren om dit protest manifest te maken. Is de 1000gld en de 100gld voor vrijwel alle studenten onaanvaardbaar, voor de SSH-bewoners zou daar nog maar even een verhoging van 200gld per jaar op de kale huur bijkomen. Het is daarom met name voor de SSH-bewoner van het allergrootste belang dat de extra verhoging tegengehouden wordt door tegen de oorzaak daarvan, de 1000 en 100 gld, te ageren.

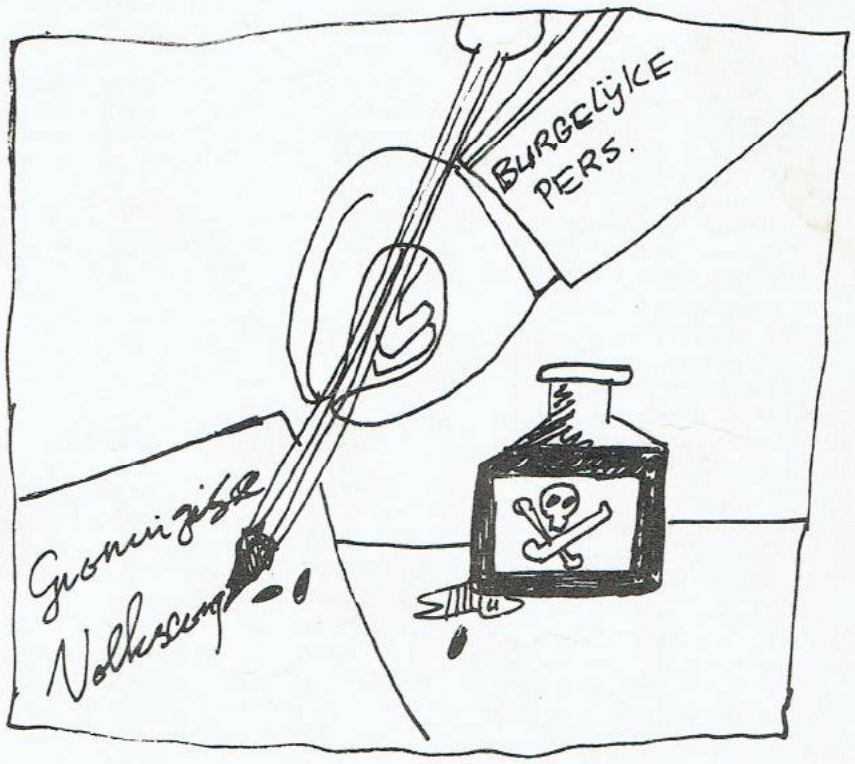

langere termijn

Het is te verwachten, dat gezien de werkzaamheden van de kommissie Andriessen over enige tijd voorstellen in de 2e kamer zullen komen over een nieuwe wijze van studiefinanciering. Voornaamste punt van discussie in die kringen schijnt te zijn of er sprake moet zijn van een harde dan wel een zachte lening. In ieder geval zal het betekenen dat de wijze van huurberekening zoals die momenteel plaatsvindt, niet meer gehandhaafd kan worden. Daarom is het zeer zinvol dat ook de bewoners zelf zich nu reeds gaan bezinnen over de eisen die zij aan de nieuwe wijze van huurvaststelling gaan stellen. Ons insziens is het onaanvaardbaar dat het bedrag wat men gaat lenen (al dan niet met rente) mee betrokken wordt in de berekening van de huur.

We menen dat zolang de overheid weigert om iedere student voldoende financiele middelen te verstrekken, onafhankelijk van het inkomen van zijn ouders, de indirekte subsidiering middels speciale studentenvoorzieningen moet blijven bestaan. Wanneer we spreken over voldoende financiele middelen, bedoelen we een reëel inkomen en niet een of andere vorm van lening. We zullen daarom spreken van een integrale studiekostenvergoeding, vaak ook aangeduid als studieloon. Zolang deze integrale studiekosten vergoeding niet is gerealiseerd moet daarom het werkelijk inkomen van iedere student afzonderlijk aangevuld worden middels de indirekte subsidiering van de studentenvoorzieningen.

Konsekwentie hiervan is dat uitgegaan wordt van het werkelijke inkomen dat iedere student afzonderlijk verdiend, en dat op basis hiervan gekeken wordt welke huur iedere student afzonderlijk op kan brengen. Wanneer we de uitslag van een steekproef bekijken : een gemiddeld inkomen van 4400 gulden, dan konstateren we dat het bedrag dat momenteel aan huur besteed moet worden veel en veel te hoog is. We menen dat het volstrekt onjuist zou zijn, op basis van dit gemiddelde een huurbedrag voor iedereen vast te stellen, omdat dit dan zou betekenen dat iemand die een inkomen van bv. 3800 gld. zou hebben evenveel zou moeten betalen als iemand die 5000 gulden ontvangt. De huidige onrechtvaardige wijze van studiefinanciering, ook in de voorstellen van de kommissie Andriessen gehandhaafd, brengt o.i. met zich mee dat voor iedere student afzonderlijk op basis van zijn werkelijke inkomen de huur vastgesteld moet worden.

Wanneer we dan konstateren dat de student nu al een veel te groot bedrag aan huur moet betalen, dan is het zaak dat de aksie nu reeds op gang begint te komen om straks iedere huurverhoging in september te weigeren. Om deze aksie te doen slagen zal er nu al gewerkt moeten worden aan aksiekommitees per flat die deze aksies gaan voorbereiden zodat ze met sukses gevoerd zullen worden.